

Zjavenie 7,1-3

Po lámaní 6. pečate nenasleduje 7. pečať, akoby sme očakávali, ale celá nová kapitola, ktorá odpovedá na otázku zaznievajúcu na konci 6. kapitoly: „*Prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?*” Doposiaľ boli predstavení Boží odporcovia a Boží vstup do dejín, teraz bude predstavený Boží ľud.

„A potom som videl štyroch anjelov, ktorí stáli na štyroch uhloch zeme a držali štyri vetry zeme, aby neviol vietor na zemi ani na mori ani na niktorý strom. A videl som iného anjela, ktorý vystupoval od východu slnca a ktorý mal pečať živého Boha a kričal veľkým hlasom na štyroch anjelov, ktorým to bolo dané, aby škodili zemi a moru, a hovoril: Neškod'te zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nepopečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách.“ (Zj 7,1-3)

- Vanutie vetra je v SZ symbolom vojenských konfliktov, pustošenia, katastrof: Jer 25,32; Dan 7,2-3.16-17. Jeho vanutie zo 4. svetových strán a dopad na more, zem, prírodu predstavuje dopad globálnych rozmerov.
- Boh dovoľuje prísť na svetlo sveta a ukázať svoju moc i zlým silám a mocnostiam, ktoré spôsobia, že hriech potrestá sám seba a to svojimi dôsledkami.
- Anjel prichádzajúci od východu predstavuje posolstvo pochádzajúce od Boha (Ez 43,2-4). Taktiež tak ako slnko, ktoré vychádza z východu a jeho jas je stále jasnejší i práca anjela v diele zapečat'ovania nie je dielom okamihu ale napreduje s hlásaním evanjelia.
- Zapečat'ovanie, t. j. dávanie znamenia je známy biblický akt. Pečať bránila nielen zmene obsahu dokumentu, ale dokazovala koho vlastníkom je zapečatený dokument.

V Biblii nachádzame viacero znamení, pečatí, ktoré poukazovali na spojenie medzi Bohom a človekom, či symbolizovali, že človek je Božím vlastníctvom (príklady niekt. z nich):

1. obriezka daná Abrahámovi;
2. krv na dverách pri zoslaní 10 rany v Egypte;
3. červená stuha na dome smilnice Rachab;
4. znamenie dané Kainovi;
5. križik na čelách verných obyvateľov Jeruzalema.

Vo všetkých týchto prípadoch bolo znamenie dané ako pečať zabezpečujúca ochranu a symbolizujúca zmluvný vzťah medzi Bohom a človekom. Zapečat'ovanie má preto ochrannú funkciu pred Božími súdmi v závere dejín.

Čo je pečaťou, teda znamením toho, že som Božím vlastníctvom, že som sa rozhodol patriť len Bohu pred Kristovým druhým príchodom?

1. Pečať musí byť niečo, čo bude svedčiť, že slúžim „**živému Bohu**“ a nie modlám, či náboženstvu, ktoré je vytvorené človekom. Preto musí znamenie odkazovať na Boha ako Stvoriteľa, ktorý je nie len živý, ale tiež životodarca. Toto znamenie, ako sobotný deň, bolo učené už pri stvorení a zopakované v desatore. (1M 2, 2-3; 2M 20,11)
2. Prikázanie o sobote ako jediné spomedzi desatora obsahuje 3 údaje starodávnych pečatí: meno (Hospodin), titul (Boh), územie vlády vlastníka pečate (nebo a zem) (2M 20,8-11; 2M 31,12-13)
3. Sobota je znakom posvätenia a chodenia s Bohom. (Ez 20,12.20)
4. V poslednej dobe povstane mocnosť, ktorá bude mať za cieľ zmeniť a zrušiť Boží zákon (Dan 7,25; 2 Tes 2,3-4.8-9) a preto je logické, aby bolo znamením to, čo bude dokazovať, že Boží ľud vyznáva nemennosť a trvácnosť Božieho morálneho zákona.

Dielo zapečat'ovania je teda dielom Božej milosti, ktorého cieľom je ochrániť Boží ľud a práve v závere ľudských dejín bude pečaťou pôvodný siedmi deň týždňa – **sobota**.